

Армія безробітних в капіталістичних країнах зросла на 30 мільйонів

"1931 РІК — БУДЕ РОКОМ ШЕ ГОСТРІШКИ БОІВ" — ЗВІДОМЛЯЄ "РОТЕ ФАНЕ"

5 МІЛЬЙОНІВ БЕЗРОБІТНИХ В НІМЕЧЧИНІ

Зростання темпа мирової економічної кризи в першу чергу виявилось в зростанні темпа безробіття. Число безробітних за минулий 1930 рік дійшло до 30 мільйонів, не враховуючи напів-безробітних, що працюють по день-два в тиждень.

За минулий рік збільшилось число безробітних по усьому капіталістичному світі на 80 процент. В одній лише Німеччині зросло число безробітних за минулий рік на 227 процент.

Мільйони пролетарів, кинуті капіталістичною класою на скасування голодовою смертю й фізичне виродження, стають зараз лицем до розгорнутих класових боїв, добачуючи лише в революційному зриві трудящих мас вихід з тієї кризи.

За відомостями німецького центрального органу компартії "Роте Фане" зараз в Німеччині нараховується понад 5 мільйонів безробітних. Вони самі й їхні родини примарують з голоду. Отіх 5-мільйонній армії безробітних протиставлять свою силу кучка людей-капіталістів, які грабують мільйони анки з праці трудящих мас. На службі фінансового капіталу стоїть увесь державний апарат. З допомогою отого державного апарату, поліції, війська, адміністративних і політичних властей, німецький фінансовий капітал ограбує робітників і робітниць з їхньої заробітної плати.

Використовуючи масове безробіття, німецький капітал пішов сильнішою атакою на заробітну плату робітників. В одному лише 1930 році німецькі капіталісти зірвали заробітну платню робітникам на

один мільярд доларів в порівнянні до 1929 року.

Голод і велике зубожіння за панували в Німеччині. Промислова криза йде впарі з кризою аграрною, земельною. В Німеччині нараховується до 4 мільйони дрібних, карловатих селянських господарств, які мають не більше за 5 гектарів землі. Усі ті малоземельні селяни знаходяться зараз у безвидачному положенні. В той же самий час великі аграрії, поміщики, виступають об'єднаним фронтом з фінансовим капіталом.

Саме в той момент, коли капіталісти ограбували з заробітної плати пролетаріат, аграрії, встановили незвичайно високі ціни на свої продукти. До того ще й соціал-фашистська влада дає великим аграріям великі мільйони грошевої підмоги. В той час, як 5 мільйонів безробітних з їхніми родинами примарують голодовою смертю, в державних елеваторях в Німеччині затискає пів мільйона тон зерна, яке скупило правительство, щоб підтримати якнайвищу ціну збіжжя на ринку, яке може спродати лише великий аграрний поміщик.

Підраховуючи біляже за минулий 1930 рік у зростанні числа безробітних і зриванні заробітної плати, а з тим впарі масовий революційний зрив мільйонної маси трудящих Німеччини, "Роте Фане" пише:

"1931 рік — буде роком ше сильніших класових боїв. Може бути, що 1931 рік — буде роком вирішальним в боях між трудящими а класом експлуататорів".

ТРУДЯЩІ АНГЛІЇ ЗАПОЧАТКУВАЛИ 1931 РІК СТРАЙКОВИМИ БОЯМИ

Чимало клали надій англійські трудящі на так зване "робітничче" правительство Мек-Доналда, якщо воно стане при державній кермі. Зараз те саме робітничче переконується, що ставка на отой "робітниччий" уряд завела. Мек-Доналд і його партія не лише, що не ввідали усунути безробіття, стримати зростання економічної кризи, а, навпаки, за їхнього правління армія безробітних Англії сягає сьогодні близько 3 мільйонів безробітних, не вчисяючи сюди оту велетенську мільйонну масу трудящих по усіх британських колоніях.

Самих лише зареєстрованих безробітних в Англії на 22 грудня було 2,408,371. На протягу одного тижня з кінцем місяця грудня минулого року збільшилось число безробітних на 108,779. Однак, далеко не всі безробітні є зареєстровані в державному уряді праці. Так само не враховується до тих 3 мільйонів безробітних і тих робітників, що є напів-безробітні, які працюють по два-три дні в тиждень.

Англійський капітал поставив піти за порадою професора Дуйсбурга і обнизити заробітну плату англійського робітника до життєвого рівня китайського селянина й індійського робітника, які працюють по 12 — 18 годин за кілька центів. Це висновокється масовим зривом заробітної плати англійським робітникам. Саме за минулий 1930 рік зірвано робітникам заробітної плати на два з половиною мільйонів доларів.

Вже спочатком цього року в місяці січні англійський пролетаріат розгорнув страйковий бой проти зриву заробітної плати й обхроєння робочих днів в тиждень. 160 тисяч майнерів і 200 тисяч робітників текстильної індустрії поставили опір намаганням англійських майновласників і фабрикантів текстильної індустрії обнизити робітникам заробітну плату й зменшити дні праці в тиждень. Буржуазна газета "Дейлі Мей", у відповідь на готовість англійського пролетаріату шляхом боїв домагатися праці або повного втримання, жадає фашистської влади, виходячи, що "одинокий вихід з кризи може бути знайдений лише владою сильної руки на чолі зі сильним чоловіком. Більше сильний і розумний провід може врятувати країну, так само, як врятував Італію".

На усі ті алармові поклички буржуазної преси за впровадженням фашистської диктатури, англійський пролетаріат готується до ще сильніших майбутніх боїв, які його чекають на класовому фронті.

У ФРАНЦІЇ ПРАЦЮЄ ЛИШЕ ВОЄННА ПРОМИСЛОВІСТЬ ПОВНОЮ СИЛОЮ

Ще до недавня вважали буржуазні економісти, що Франція є одиноком "островом розквіту" поміж усіма капіталістичними країнами, які опинились в обіймах економічної кризи. Оцей "розквіт" пояснюється тим, що Франція й досі ще живе за договором Верса-

ля, за яким Німеччина сплачує Франції усі воєнні витрати з 1914—1918 років. Французькі банки працюють майже виключно капітальним вкладанням в Німеччину, який вона сплачує за пляном Понга, як воєнні кошта минулої світової війни.

До того ж, зараз у Франції лише воєнна промисловість працює повною силою. Франція являється сьогодні одним найголовнішим постачальником воєнного знаряддя для фашистської Польщі, Румунії, Чехо-Словащини і Югославії. День і ніч працюють фабрики виробки зброї. Оту зброю постачає французький капітал із війну проти Радянського Союзу в недалекий майбутності.

Решта промисловості у Франції, поза воєнною, починає теж відчувати економічну кризу. Вже внаслідок минулого року Франція почала дотримувати кроку решти капіталістичних країн у наступі на зрив заробітної плати робітникам, у збільшенні годин праці, у замиканні чимало фабрик, звільнюючи робітників від праці. Вже в другій половині 1930 р. зменшено продукції у Франції на 5 процент в порівнянні до попередніх років. Звісно ж, що з зменшенням продукції впарі йде звільнення робітників від праці.

В ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ ВОЄННА ПРОМИСЛОВІСТЬ ПРАЦЮЄ ДНЯМИ Й НОЧАМИ

За відомостями чехо-словацького національного банку вкороєння продукції по усіх галузях промисловості (за винятком воєнної) прийняло жалюві розміри. Продукція вугілля впала до 28 процент, чавуна на 25 процент, сирові стали на 28,3 процент. Скрутне положення в текстильній промисловості, машинобудівній і на транспортній.

За останній рік безробіття зросло на 300 процент. Зараз відчисляється лише зареєстрованих безробітних в Чехо-Словащині понад 500,000. Знадичить, 20 процент усіх працюючих в Чехо-Словащині є в лавках безробіття. З отого півмільйонного числа безробітних лише 12 процент отримувати злиднену допомогу. Коли ж додати до того числа й рідно безробітних, так армія безро-

бітних в Чехо-Словащині сягає далеко поза один мільйон. З тих робітників, які працюють, на 90, процент не отримують заробітної плати повною, що забезпечувала б їм мінімальне життя. Здебільшого заробітна платня робітника в Чехо-Словащині вносить 12 до 18 центів денно.

Зате воєнна промисловість працює в Чехо-Словащині усією парною. Воєнні фабрики Шкода зараз виконують замовлення на воєнне знаряддя Румунії на 4 мільярди чеських корон. Оті самі фабрики Шкода постачають воєнний матеріал для Польщі, Югославії, Китаю й прибалтійським державам. Поруч Франції являється Чехо-Словащина головним постачальником воєнного матеріалу для протирадянського фронту на сході Європи.

В Польщі на списку безробітних є далеко поза число один мільйон. Саме за останній час зросла армія безробітних на 250,000. На цей рік зростання числа безробітних побє рекорд в Польщі. Зараз по усій Польщі закриваються фабрики, проганяють робітників від праці.

Великі лодзінські фабрики вже закрилі, викидаючи понад 20,000 робітників на вулиці. Вслед за тим пішли закриття фабрик в Бялостоку й там опинилось чимало тисяч безробітних на біржі праці. На 7 січня закрито металургійні фабрики у Варшаві, проганяючи робітників від ставка праці. Додати ще до цього мільйон безробітних по селах усієї Польщі, а Західній Україні й Західній Білорусі зокрема, матимемо в Польщі велику мільйонну масу безробітних. Однак лише промисловість в Польщі працює днями й ночами. Це діється у воєнній промисловості.

У ФАШИСТСЬКІЙ ПОЛЬЩІ НА БІРЖІ ПРАЦІ РЕГІСТРУЮТЬ ЩОДНЯ ПО 3,000 БЕЗРОБІТНИХ

В Польщі на списку безробітних є далеко поза число один мільйон. Саме за останній час зросла армія безробітних на 250,000. На цей рік зростання числа безробітних побє рекорд в Польщі. Зараз по усій Польщі закриваються фабрики, проганяють робітників від праці.

Великі лодзінські фабрики вже закрилі, викидаючи понад 20,000 робітників на вулиці. Вслед за тим пішли закриття фабрик в Бялостоку й там опинилось чимало тисяч безробітних на біржі праці. На 7 січня закрито металургійні фабрики у Варшаві, проганяючи робітників від ставка праці.

Додати ще до цього мільйон безробітних по селах усієї Польщі, а Західній Україні й Західній Білорусі зокрема, матимемо в Польщі велику мільйонну масу безробітних. Однак лише промисловість в Польщі працює днями й ночами. Це діється у воєнній промисловості.

ЗРОСТАННЯ АРМІЇ БЕЗРОБІТНИХ В БАЛКАНСЬКИХ КРАЇНАХ

ФАШИСТСЬКУ ІТАЛІЮ ТАК САМО ДОСЯГНУЛА КРИЗА.

Економічна криза досягнула й фашистську Італію. В Італії працюють зараз головно ті заводи повною силою, де виконується замовлення Радянського Союзу. Решта промисловості зменшила свою продукцію до мінімуму. Ще до недавня фашистське правительство намагалось приховати у себе безробіття, зборюючи безробітних в Італії емігрувати в інші капіталістичні країни. Зараз самий Муссоліні видав поліції наказ, щоб не спиняла дальше безробітних у їхнім намаганні емігрувати. Муссоліні заявив:

"Люди думають, що в Італії пекло, а в других країнах рай. Пустіть їх, хай вони самі поладуть туди й переконаються, що вони помиляються у своїх думках". І справді, Муссоліні не омишля в одному. Куди б не поїхали італійські робітни-

ки, куди б вони не емігрували — скрізь в капіталістичних країнах налядають те саме, що оставили в себе вдома.

БОЛГАРІЯ НАЛІЧУЄ ПОНАД 200,000 БЕЗРОБІТНИХ.

Останній рік повищив число безробітних у Болгарії на 200 тисяч. Коли взяти загальноє число робітничої класи в Болгарії понад пів мільйона, матимемо близько половину безробітних з півмільйонного числа. Задовженість селян зросла наслідком економічної кризи. Зараз ота задовженість селян в Болгарії виносить 10 мільярдів левів.

В ЮГОСЛАВІЇ 300,000 БЕЗРОБІТНИХ НЕ МАЮТЬ НІЯКОЇ ПІДМОГИ.

Югославія, що повстала зі заїлку кількох невеличких країн, корчиться теж в передсмертних судорогах. Число робітників, зайнятих в деревній про-

мисловості, зменшилось наполовину, в мебелів на 40 процент, в шкіряній на 38 процент. За зменшенням продуктивності, зменшено число робітників. І зараз в Югославії по обчи-

ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ БЕЗРОБІТНИХ, ЗМОРЕНІ ГОЛОДОМ, ТІНЯЮТЬСЯ ВУЛИЦЯМИ РУМУНІЇ

В Румунії, отого жандарма імперіалістів західньої Європи, усі інша промисловість є майже в застою, працює дуже обмежено. Румунія не має ні свого капіталу, ні промисловості. Усе те в руках французьких, чехо-словацьких, шведських й інших капіталістів. Працюють лише ті заводи, що тісно зв'язані з підготовкою війни проти Радянського Союзу. Виконують лише ті роботи, яких вимагає воєнна стратегія й французьке воєнне командування. Одначе й ті роботи виконуються поза кордонами Румунії (у Франції, Поль-

10 МІЛЬЙОНІВ БЕЗРОБІТНИХ НАРАХОВУЄТЬСЯ ЗАРАЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

В Злучених Державах обем промислової продукції в 1930 році впав до того стану, що був в 1922 р. Великий зріст американської продукції від 1922 до 1929 року став в 1930 році нагло спадати. Вкороєння обема продукції в промисловості досягло зараз 35—40 процент зменшення в порівнянні до минулих років.

Число безробітних в Злучених Державах сягає жалюві цифри 10 мільйонів. За останній рік сума заробітної плати робітників в Злучених Державах обнизилася на 8 мільярдів доларів. На конференції американських економістів в Клівленді, в Огайо, заповіли усі делегати поглиблення економічної кризи, а з тим впарі дальше обхроєння заробітної плати робітникам в 1931 році, та звільнення їх від праці.

До цього ще слід додати аграрну кризу, що в головному охопила Злучені Держави й досягнула не лише фермерського бідняка, але й середняків. Тисячі маси фермерів про-

КАНАДА ЗАДУШУЄТЬСЯ В ЕКОНОМІЧНІЙ КРИЗІ — 350 ТИСЯЧ БЕЗРОБІТНИХ ГОЛУДУЮТЬ

За останній рік, 1930, Канада мала вже дві найбільші буржуазні партії при державній кермі. Були ліберали при владі, по них прийшли і консервати. Ліберали й консервати завалили увесь тягар тієї економічної кризи на плечі трудящих Канади. Робітникам зірвано платні до найменшої скалі, продовжено години праці, посилено спід-ап систем, сили робітників змашинізовано.

Десятки тисяч робітників звільнено від праці, кинуто на вулиці зморених, голодних, 350,000 безробітних сповняють у зароз вулиці Канади. 350,000 безробітних з їхніми родинами виморюють канадські капіталісти в той час, як усі елеватори сповнені пшеницею,

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ МАСОВИЙ РУХ НА ЗАКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Високопромислова Чехо-Словацька задушується в петлі господарської кризи. Навіть міністер соціальної опіки — соціал-фашист Чех визнає, що безробітних є понад 300 тисяч (у державі, що налічує 13 мільйонів людности). А скільки і їх справді, коли мати на увазі, що ніхто не реєструє півбезробітних (що працюють тільки частину робітничого дня щотижня), величезної армії сільсько-господарських робітників і сезонників та промислових робітників, що не охоплені профорганізаціями? До того ж кількість безробітних день-у-день більшає.

Така є загальна чехо-словацька картина, а ще гірше — на Закарпатській Україні, яка виходить до складу чехо-словацької Держави.

Закарпатська Україна не має великих промислових центрів, це країна аграрна. Промислове робітничтво розпороснене і через те його оборониспроможність, а тим самим боротьба проти безробіття та його наслідків, йому важка. Кінець сезонних робіт викидає на ринку нові тисячі безробітних. Збідніле, придушене сільсько-господарською кризою село теж збільшує шерги безробітних.

Інших років був відліток зайвих робочих рук до промислових центрів Чехо-Словащини і за кордон, — тепер загальна криза загородила і цю дорогу. Разом із зростанням безробіття іде зменшення зарплатні й погіршення умов праці.

Становище таке печуче, що на Закарпатській Україні вже підніслася за проводом комуністичної партії широка хвиля масового протесту проти голоду й безробіття. Цей рух цілком пов'язаний з боротьбою селянських шівів проти безземелля та податкового гніту. На цьому тлі загострилася також боротьба за національне право. Завдяки проводові комуністичної партії цей рух переходить на вищий ступінь боротьби проти буржуазного режиму боротьби за землю й волю.

У містах відбуваються загальні збори безробітних, на яких обирають акційні комітети. Демонстрації безробітних слід розглядати, як перші спроби голодних походів. Не менш активно виступають селянські шиви, яких сільсько-господарська криза, раціоналізація та податкове обтяження доводять до цілковитої руїни. На перший план висувають домагання: відписати податкову заборгованість, скасувати ескекції за податкової борги. На місяць складають списки безробітних. Бідне та середнє селянство збирається на сільські збори, на яких обирає комітети боротьби: вищою формою є загальні селянські окружні збори, а також окружні наради делегатів. Об'єднує цей широкий селянський рух нова організація СТС (Сіпак Трудящого Селянства), що витворилася в жовтні м. р. Трудяще селянство Закарпатської України переходить до активної масової боротьби. Уже прокотилася перша хвиля антиподаткових демонстрацій (Свалява, Хуст, Мукачево).

Закарпатську Україну відділяє від Західної України хребет Карпат і визначені у Версалі кордони. Але боротьба західно-українських трудящих живим відгомоном відбивається і по той бік Карпат. На загальних зборах так у містах, як і по селах Закарпатської України, ухвалюють гострі резолюції протесту проти фашистського терору та солідарності з боротьбою західно-українських трудящих мас.

25 лютого міжнародний день боротьби проти безробіття. Постанову про це підписали також компатії Польщі, Західної України й Чехо-Словащини. У цей день і на Закарпатській Україні демонстрували пролетаріат та широку масу трудящого-селянства проти капіталізму та його агентів, проти "своєї" буржуазії, проти імперіалістичної війни, за Радянський Союз, який цілком ліквідував безробіття, дав землю й волю трудящому селянству та нечуванним темпом успішно будує соціалізм.

КАНАДА ЗАДУШУЄТЬСЯ В ЕКОНОМІЧНІЙ КРИЗІ — 350 ТИСЯЧ БЕЗРОБІТНИХ ГОЛУДУЮТЬ

За останній рік, 1930, Канада мала вже дві найбільші буржуазні партії при державній кермі. Були ліберали при владі, по них прийшли і консервати. Ліберали й консервати завалили увесь тягар тієї економічної кризи на плечі трудящих Канади. Робітникам зірвано платні до найменшої скалі, продовжено години праці, посилено спід-ап систем, сили робітників змашинізовано.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ МАСОВИЙ РУХ НА ЗАКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Високопромислова Чехо-Словацька задушується в петлі господарської кризи. Навіть міністер соціальної опіки — соціал-фашист Чех визнає, що безробітних є понад 300 тисяч (у державі, що налічує 13 мільйонів людности). А скільки і їх справді, коли мати на увазі, що ніхто не реєструє півбезробітних (що працюють тільки частину робітничого дня щотижня), величезної армії сільсько-господарських робітників і сезонників та промислових робітників, що не охоплені профорганізаціями? До того ж кількість безробітних день-у-день більшає.

Така є загальна чехо-словацька картина, а ще гірше — на Закарпатській Україні, яка виходить до складу чехо-словацької Держави.

Закарпатська Україна не має великих промислових центрів, це країна аграрна. Промислове робітничтво розпороснене і через те його оборониспроможність, а тим самим боротьба проти безробіття та його наслідків, йому важка. Кінець сезонних робіт викидає на ринку нові тисячі безробітних. Збідніле, придушене сільсько-господарською кризою село теж збільшує шерги безробітних.

Інших років був відліток зайвих робочих рук до промислових центрів Чехо-Словащини і за кордон, — тепер загальна криза загородила і цю дорогу. Разом із зростанням безробіття іде зменшення зарплатні й погіршення умов праці.

Становище таке печуче, що на Закарпатській Україні вже підніслася за проводом комуністичної партії широка хвиля масового протесту проти голоду й безробіття. Цей рух цілком пов'язаний з боротьбою селянських шівів проти безземелля та податкового гніту. На цьому тлі загострилася також боротьба за національне право. Завдяки проводові комуністичної партії цей рух переходить на вищий ступінь боротьби проти буржуазного режиму боротьби за землю й волю.

У містах відбуваються загальні збори безробітних, на яких обирають акційні комітети. Демонстрації безробітних слід розглядати, як перші спроби голодних походів. Не менш активно виступають селянські шиви, яких сільсько-господарська криза, раціоналізація та податкове обтяження доводять до цілковитої руїни. На перший план висувають домагання: відписати податкову заборгованість, скасувати ескекції за податкової борги. На місяць складають списки безробітних. Бідне та середнє селянство збирається на сільські збори, на яких обирає комітети боротьби: вищою формою є загальні селянські окружні збори, а також окружні наради делегатів. Об'єднує цей широкий селянський рух нова організація СТС (Сіпак Трудящого Селянства), що витворилася в жовтні м. р. Трудяще селянство Закарпатської України переходить до активної масової боротьби. Уже прокотилася перша хвиля антиподаткових демонстрацій (Свалява, Хуст, Мукачево).

Закарпатську Україну відділяє від Західної України хребет Карпат і визначені у Версалі кордони. Але боротьба західно-українських трудящих живим відгомоном відбивається і по той бік Карпат. На загальних зборах так у містах, як і по селах Закарпатської України, ухвалюють гострі резолюції протесту проти фашистського терору та солідарності з боротьбою західно-українських трудящих мас.

КАНАДА ЗАДУШУЄТЬСЯ В ЕКОНОМІЧНІЙ КРИЗІ — 350 ТИСЯЧ БЕЗРОБІТНИХ ГОЛУДУЮТЬ

За останній рік, 1930, Канада мала вже дві найбільші буржуазні партії при державній кермі. Були ліберали при владі, по них прийшли і консервати. Ліберали й консервати завалили увесь тягар тієї економічної кризи на плечі трудящих Канади. Робітникам зірвано платні до найменшої скалі, продовжено години праці, посилено спід-ап систем, сили робітників змашинізовано.

Десятки тисяч робітників звільнено від праці, кинуто на вулиці зморених, голодних, 350,000 безробітних сповняють у зароз вулиці Канади. 350,000 безробітних з їхніми родинами виморюють канадські капіталісти в той час, як усі елеватори сповнені пшеницею,

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ МАСОВИЙ РУХ НА ЗАКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Високопромислова Чехо-Словацька задушується в петлі господарської кризи. Навіть міністер соціальної опіки — соціал-фашист Чех визнає, що безробітних є понад 300 тисяч (у державі, що налічує 13 мільйонів людности). А скільки і їх справді, коли мати на увазі, що ніхто не реєструє півбезробітних (що працюють тільки частину робітничого дня щотижня), величезної армії сільсько-господарських робітників і сезонників та промислових робітників, що не охоплені профорганізаціями? До того ж кількість безробітних день-у-день більшає.